

عنوان مقاله:

مقایسه ترکیب جفتی و انفرادی آغازگرای ISSR در مطالعه تنوع ژنتیکی زیره سبز (Cuminum Cyminum)

محل انتشار:

دوازدهمین کنگره ژنتیک ایران (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 4

نویسندگان:

حسین رستمی احمدوندی - دانش آموخته کارشناسی ارشد بیوتکنولوژی کشاورزی دانشگاه رازی

کیانوش چقامیرزا - استادیار دانشکده کشاورزی دانشگاه رازی

دانیال کهریزی - دانشیار دانشکده کشاورزی دانشگاه رازی

خلاصه مقاله:

در این تحقیق تنوع ژنتیکی 42 توده زیره سبز بومی ایران بعلاوه ی دو توده از کشورهای سوریه و افغانستان براساس نشانگر ISSR مورد بررسی قرار گرفت. از مجموع هفت آغازگر منفرد استفاده شده تمامی این آغازگرها توانستند باندهای قابل امتیاز دهی ایجاد کنند. تعداد باندهای مشاهده شده از 3 تا 14 باند متغیر بود. نتایج حاصل از چهار ترکیب دوتایی از هفت آغازگر نشان داد که بیشترین مقدار چند شکلی مربوط به ترکیب دو آغازگر C و A (89%) و کمترین مقدار مربوط به ترکیب آغازگرهای UBC-809 و UBC-811 بود (42%). میانگین ندشکلی تقریباً با کاربرد مجزای آغازگرها برابر بود (71/75%). در مجموع می توان نتیجه گرفت که استفاده از ترکیب ه ای آغازگری ISSR تاثیری بر مقدار پلی مورفیسم ایجاد شده نداشت اما الگوی پراکنش متفاوتی ایجاد نمود. بنابراین ترکیب جفتی آغازگرهای ISSR میتواند جهت تفکیک توده های مختلف زیره سبز مفید واقع شود و در ضمن می توان از تعداد محدودی آغازگر بهره بیشتری برد.

کلمات کلیدی:

زیره سبز، نشانگرهای مولکولی، تنوع ژنتیکی، ترکیب دوتایی آغازگر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/226759>

